

Národní identita je komplikovaným konceptem bytí a náležení. Mnohonásobné já, ze kterého se tato identita skládá, jež představuje pohlaví, sociální vrstva, rasa, etnicita apod., představuje výzvu při vytváření jakéhokoli druhu jednotné kolektivní národní identity, která by zahrnovala jedinečnou sadu těchto já a rolí každého jednotlivce. Tato složitost je ještě výraznější při zkoumání národní identity národů, kterými jsou například USA. Vzhledem ke své multikulturní a multietnické povaze se identifikace kolektivní americké identity stává výzvou. Tato práce zkoumá zrod národní identity v USA během revoluční éry, v době první republiky a v letech 1800-1850 ve snaze objevit sjednocující rysy takto komplexní identity a odhalení jejího původu.

Tento text konzultuje teoretický rámec týkající se národa, nacionalismu a národní identity tak, aby vytvořil funkční definici národa a vysvětlil složitost tohoto konceptu, který je pak dále zkoumán v kontextu USA. V kombinaci s historickým přehledem období 1770-1850 se diplomová práce zabývá vlasteneckými pocity a myšlenkami, které se Amerikou v této době šířily. Dále zkoumá první objevení hlasů volajících po jednotné americké národní identitě a následný vznik této sjednocující identity v průběhu let. Dobové sociopolitické a literární záznamy zachycují narůstající vlastenecké cítění, které po další analýze nabízí pohled na vznikající kolektivní americkou identitu s několika sjednocujícími rysy, jimiž jsou americká výjimečnost; individualismus, soběstačnost; mýtus o americkém snu; a nakonec dědictví otroctví.

Zjištění naznačují, že období revoluční války následované érou první republiky a roky 1800–1850 představuje jednu z nejvýznamnějších etap americké historie z hlediska definování její národní identity. Zjištěné sjednocující rysy, které se objevily během zrodu nové společnosti, lze v postmoderní Americe vysledovat až dodnes, což dokládá jejich hluboké zakotvení v americkém kulturním paradigmatu a jejich přímý vliv na americkou identitu.